

Viimeinen Ristiretki Portugaliin

Pertti Palviainen

Viimeinen Ristiretki Portugaliin

Pertti Palviainen

Viimeinen Ristiretki Portugaliin

Tarinoita satulan selästä

© 2018 Pertti Palviainen
Kansi, kuvat sekä piirrokset
Pertti Palviainen
Kartta: Google

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0203-1

Sisällysluettelo

1. Suomi	9
2. Ruotsi	28
3. Saksa	72
4. Luxemburg	101
5. Espanja	162
6. Portugali	184
7. Espanja	188
8. Ranska	206
9. Luxemburg	259
10. Puola	259
11. Liettua	324
12. Latvia	333
13. Viro	339

Kartat:

7,9,28,54,101,104,162,184,188,206,259,263,295
324,333,339

Alkusanat

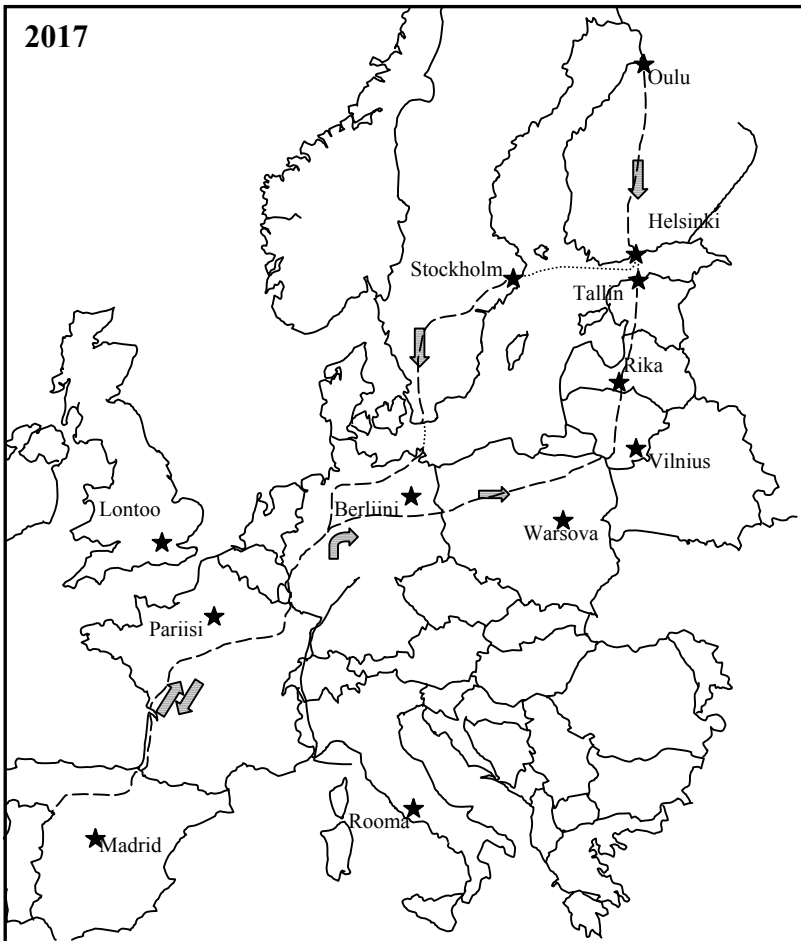
Olen 4 vuoden aikana kiertänyt kesäisin Euroopan maita löytääkseni itsestäni sen löytöretkeilijän sekä seikkailijan, miksi olen aina halunnut tulla. Eurooppa on ollut siinä mielessä hyvä, että täällä ei ole rajatarkastuksia joten matkan teko on ollut jouhevaa. Se on myös turvallinen paikka polkupyöräilijälle.

Yleensä sanotaan, että asiat oppivat parhaiten kokemuksen kautta. Niin se pätee myös matkapyöräilyssä. Harrastettuani 15 vuotta matkapyöräilyä olen huomannut, että tärkeintä siinä on sisäinen polte pyöräilyyn sekä retkeilyyn. Muuta asiat ovat sitten vain sisältöä siihen.

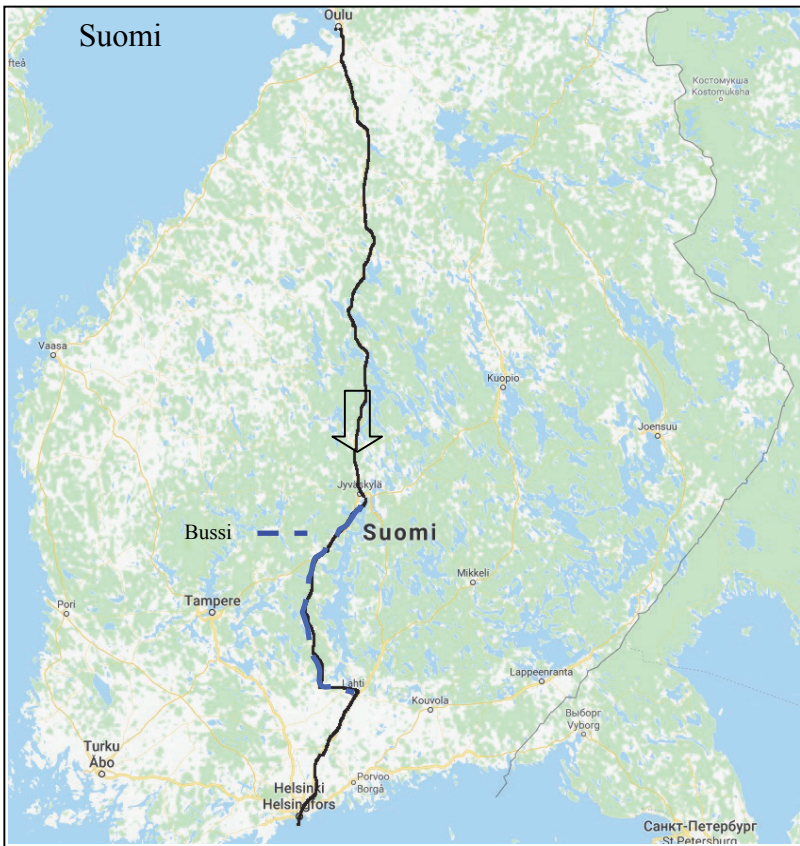
Ajaessani Ranskassa joenvartta pitkin ilta-auringossa, tai herätessäni Ruotisissa aamulla metsästä ja kurkistessani teltan oviaukosta, huomataakseni maan olevan valkoinen lumesta. Ne ovat sellaisia asioita mitkä tuovat pyöräilyyn ulottuvuutta. Juuri ne ovat niitä kokemuksia mitä ei koskaan unohda.

Seikkailuni tulevat jatkumaan myös tulevina vuosina. Suuntaan seuraavaksi ulos Euroopasta. Maailmassa on vielä paljon nähtävä joten uskon, että niitä uusia kokemuksia on vielä tulossa aika paljon. Suurin haluni on päästä näkemään Saharan auringonlasku Dyynien taakse.

Pertti Palviainen,Oulu

Matkan pituus 8700 km, + junalla noin 500 km.

3.4.2017

Olin eilen illalla vielä viimeiseksi työkseni korjaillut vanhaa teltaani ompelemalla siihen paikan. Teltan pohjassa oli iso reikä, olen yrittänyt korjata sitä moneen kertaan, huonolla tuloksella. Niinpä ompelin sen ompelukoneella kiinni reunoista, tiivistin sen jälkeen saumakohdat liiman voimalla vedenpitäväksi. Koska teltassa oli liimaa, en voinut paketoida

sitä pussiin heti. Niinpä laitoin teltan kuivumaan WC tiloihin odottelemaan aamua.

Aamulla minun piti ensitöikseni laittaa sisäteltoa kiinni ulkotelttaan ja paketoida se pussiin. Liimakin oli kuivunut sen verran, että uskalsin laittaa sen kasaan. Tuskailin teltan kanssa tovin, ennen kuin sain laitettua sen pussiin.

Olin jo viikon verran pyöritellyt tavaroita päättääkseni mitä otan mukaani. Laukut oli pakattu sekä purettu moneen kertaan. Teltan korjaaminen oli tosin jäänyt viime hetkeen, mutta parempi myöhään, kuin ei milloinkaan.

Söin aamulla maksalaatikkoa, miettien samalla tulevia koitoksia. Kevät ei vielä ollut kovin pitkällä, joten yöt olisivat kylmiä, maa olisi vielä paikoin luminen eikä routakaan ollut sulanut.

Näiden mietteiden siivittämänä nousin pöydästä, ja aloin valmistautumaan lähtöön.

Tunnin päästä pyörä oli pakattu. Haikein mielin hyvästelin avovaimoni Annen, sekä hänen tyttären Heidin.

Matka suuntautui ensin Kempeleen kautta Liminkaan, mistä suuntasin Jyväskylän tielle. Alkumatkasta oli pyörätietä, mutta kun käännyttiin Jyväskyläntielle ja ajetaan sitä 10 km, se päättyi.

Jyväskyläntie oli kärsinyt routavaurioita. Tärinämontut olivat kasvaneet syvyyttä, sekä paikoin leveyttäkin. Suurimmat vauriot ovatkin tien laidoissa, keskellä en vaurioita nähnyt.

Olin monesti miettinyt, kuinkahan paljon sitä voisi tienata jos keräisi matkan varrella tölkkejä. Niinpä päätin kokeilla sitä,

vaikka se hidastaisikin matkantekoa. Saisin samalla muutakin tekemistä kuin tuijottaa tietä tai peliä.

Löysin eräältä pysähdyspaikalta muovikassin, jonka sisällä oli jo valmiiksi tölkkejä. Se sopi loistavasti, koska minulla ei ollut ylimääräisiä muovikasseja mukana.

Rantsilaan mennessä minulla oli jo pussi täynnä, joten päätin käydä siellä olevassa kaupassa. Kävisin samalla ostamassa iltaruuat valmiiksi, seuraava kauppa olisi vasta 30 km päässä.

Pysähtyessäni kaupan pihalle, sen poikki ajoi nuori poika. Olin nähnyt hänet aikaisemmin pyöräilemässä keskustassa, kun pyörähdin sen kautta.

Poika ajeli kaupan pihalla lenkin ja pysähtyi eteeni. Poika uteli minulta matkasuunnitelmasta ja kysyi samalla, mistä olen lähtenyt liikenteeseen

Kerroin hänelle suunnitelmistani pyöreästi.

Päätin myös hyödyntää pojan paikallistuntemusta ja kysyin häneltä, onko lähistöllä paikkaa mistä saisin otettua vettä pulloihin iltaa varten. Poika kertoi, että kaupan sisällä on hana pulloautomaatin vieressä.

Juttelimme jonkin aikaa pyörämatkailusta, ennen kuin lähdin kauppaan. Poika lähti mukaani sisälle, hyvä niin koska löysin nopeammin ruokatavarat.

Vesihana oli pullomaatin vieressä, joten laskin kauppatavarat lavuaarin viereen, pyysin poikaa katsomaan niitä sen aikaa kun kävin ulkoa hakemassa vesipullot.

Tullessani takaisin ulkoa, poika pyöritteli kahta karkkipatukkaa kädessään ja katsoi kysyvän näköisenä.

Alkaessani täyttämään pulloja, poika kysyi arasti

söinkö karkkia. Kun vastasin myöntävästi, hän tarjosi minulle yhden karkkipatukan. Täytyy sanoa, että olin oikeasti yllättynyt hänen ystävällisyydestään.

Saatuani vedet pulloihin, palasimme pyörien luokse. Kysyin häneltä, mitä tekemistä näin pienessä kylässä löytyy nuorisolle. Hän kertoi, että kylästä löytyy jokin kokoontumispaikka missä he voivat tavata aina silloin tällöin. Sitten on tietysti raitilla ajelemaan. Kesällä on joitakin tapahtumia mitkä vetävät turisteja paikalle.

Kello oli jo kuuden pintaan illalla, joten toivotin pojalle hyvää kesän alkua sekä kiitin vielä salmiakkipatukasta. Ajoin vielä 20 km eteenpäin keräten samalla tölkkejä matkan aikana. Sain kerättyä 20km aikana täyden pussin tölkkejä.

Leiri löytyi pienestä metsästä kolmen kuusen juurelta.

Matka: 81.75 km, aika 5:43h.

4.4 Tuuli

Yö meni kurjasti, makuupussiin hiipinyt viileys piti hereillä aamuun asti. Olin laittanut kerraston päälleni mutta se ei riittänyt. Minulla oli mukana myös toinen kerrasto mutta sen olin laittanut tyynyn täytteeksi. En viitsinyt enää nousta kerraston takia makuupussista pois, pitää toimia ensi yönä viisaammin.

Päiväkään ei ollut helppo, se oli todella raskas. Sivuvastainen tuuli puhalsi välillä reippaasti, tiellä pysyminen oli ajottain vaikeaa. Tuuli tarttui etulaukkuihin ja väänsi pyörää ojan suuntaan.

Kerroin eilisessä jutussa tölkkien keräämisestä . Kahden päivän saldoksi on kertynyt 20€, se on riittänyt hyvin ruokaostoksiin.

Illalla meinasi tulla hätä, olin aivan poikki kovan vastatuulen takia. Tölkkien kerääminen vie myös voimia koska pyörän päältä pitää hyppiä koko ajan pois.

Kello oli jo pitkälle yli 19 enkä ollut löytänyt vielä sopivaa telttapaikkaa. Lopulta katsoin vain metsän, sen kummemmin välittämättä maalaistalosta joka oli tien toisella puolella. Työnsin viimeisillä voimilla pyörän läpi lumihangen syvemmälle metsään. Katsoin lumettoman paikan kuusen alta, mihin voisin pystyttää teltan. Metsästä oli kaadettu muutama kuusi, niiden oksat oli jätetty maahan joten kävin riipimässä oksia maasta teltan alle. Ilta oli jo pitkällä kun sain leirin lopulta pystyyn. Metsässä alkoi olemaan jo hämärä, kun sain lopulta tehtyä ruokaa ja syötyä.

Olin käynyt Kärämäellä kaupassa, ruuan lisäksi olin ostanut myös keksejä joten niitä oli mukava mutustella teltan sisällä, juoden samalla kupista kuumaa teetä. Niin muuten, hävitin vielä kaiken lisäksi matkamittarini, kun työnsin pyörän metsään. Tänään en pysty laittamaan kilometrejä ylös, harmi. Yritän huomenna ostaa uuden mittarin kunhan pääseen johonkin kaupunkiin.

5.4 Sponsori

Vaikka eilinen ilta päättyi matkamittarin hukkumiseen, ei muita kommelluksia päässyt enää sattumaan. Aamulla heräsin vähän ennen 9 joten pääsin lähtemään aikaisin liikenteeseen. Suuntasin ensimmäisenä Pyhäjärven kaupungille.

Keräilin matkan aikana melkein pussillisen tölkkejä. Minulla oli jo aikaisemmin yksi täysi kassi, joten päivän ruoka rahat olivat siinä.

Kävin heittämässä ne Pyhäjärven K-markettiin pullon palautukseen. Kysyin kassalta samalla, kun lunastin pullolappua (6.70€), onko kaupungissa polkupyöräliikettä. Kassaneiti näytti vastapäistä talo ja sanoi, että sieltä pitäisi löytyä.

Kävin hakemassa pyörän kaupan seinän vierestä ja siirryin tien toiselle puolelle. Liike sijaitsi talon kellarissa, se oli ilmeisesti toiminut joskus autotallina, mutta ei enää.

Kaupan kassa oli sanonut, että sen omistaja oli juuri vaihtunut. Olin odottanut, että jokin kyltti olisi vihjaissut kellarissa olevasta pyöräliikkeestä.

Oven yläpuolella luki Husqvarna. Jäin vähäksi aikaa ihmettelemään ja miettimään, olinko kuitenkaan tullut oikeaan paikkaan. Samaan aikaan tuli toinen mies pyörällä liikkeen eteen, joten kysyin asiaa häneltä.

Mies sanoi, että paikka oli oikea. Odottelin vähän aikaa, kun hän lähti kokeilemaan onko liike auki. Ovi aukesi, joten menin perässä liikkeeseen. Huone oli 40 neliön luokkaa, seinillä roikkui vanteita sekä päällyskumeja, joten paikka vaikutti oikealta.

Odottelin hetken, että tuli minun vuoroni ja pääsin hoitamaan asiani. Kerroin ensin miehelle, että olen polkupyörä matkalla ja olen hukannut mittarini.

*Kirjasarjani neljäs kirja on kertomus matkastani halki Euroopan
Portugaliin.*

Alkumatka taittuu lumisateen ja pakkasen merkeissä.

*Pakokset vaihtuvat uuvuttavaan helteeseen sekä ukkosmyrskyihin
matkan edetessä.*

*Espanjan sekä Portugalin jylhät vuoristot eivät tuo helpotusta
matkaani. Santiagon pyhiinvaellusreitit tulevat tutuiksi
Espanjan kuuman auringon alla.*

*Myös vesipula on käsin kosketeltavaa kuten myös ruuan
hankkiminen syrjäisillä seuduilla.*

Matkaa taitetaan niin laivan, bussin kuin junan avulla.

Usko huomiseen sekä itseensä pelastavat monesta pulasta.

Myös uudet ystävät auttavat siinä.

9 789528 002031

BoDTM
BOOKS on DEMAND